

การส่งเสริมการบริโภคสินค้าประมงที่ผลิตในสหรัฐอเมริกาไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์

ผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาให้ความเห็นว่า การส่งเสริมให้บริโภคสินค้าประมงที่ผลิตในสหรัฐฯ ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาด้านการค้ามนุษย์ในระยะยาว สหรัฐฯ เป็นประเทศที่มีการนำเข้าสินค้าประมงถึงร้อยละ ๙๐ จากปริมาณที่บริโภคอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีมูลค่าถึงปีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แหล่งสินค้าประมงในสหรัฐฯ เองมีปริมาณไม่เพียงพอต่อการบริโภค มีสินค้าเพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ แซลมอน กุ้ง ปลานิล และปลาดุก (Catfish) อีกทั้งยังมีราคาสูง ผู้บริโภคควรรับทราบปัญหาอย่างใกล้ชิดและให้รางวัลโดยนำเข้าจากผู้ประพตติดี กำลังซื้อที่สูงขนาดนี้ของสหรัฐฯ จะทำให้ผู้ประพตติปฏิบัติไม่ถูกต้องหายออกไปจากตลาดในที่สุด เชื่อว่าสหรัฐฯ จะสามารถสร้างผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงได้ เช่นเดียวกับที่เคยใช้ข้อกำหนดด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Sustainability) ในการจัดระดับสินค้าประมงมาแล้ว ได้แก่ การจัดทำ Seafood Watch Program ขององค์กร Monterey Bay Aquarium ทั้งนี้ผู้อำนวยการของ Monterey Bay Aquarium สนับสนุนให้ผู้บริโภคสหรัฐฯ สอบถามผู้ค้าปลีก ร้านอาหาร หรือร้านอาหารทุกครั้งที่ยี่ห้อหรือส่งสินค้าอาหารทะเลแล้ว ได้สินค้านั้นมาจากแหล่งที่มีนโยบายด้านการอนุรักษ์ความยั่งยืน และมีนโยบายต่อต้านปัญหาการค้ามนุษย์ด้วยหรือไม่ นอกเหนือไปจากการถามชนิดสายพันธุ์สัตว์น้ำและแหล่งจับและเห็นว่า ผู้นำเข้าก็ควรสอบถามคำถามนี้กับผู้ผลิตสินค้าของตนด้วยเช่นกัน

ในระยะยาว การใกล้ชิดกับปัญหาเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างแรงกดดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและตรวจสอบข้อมูลในห่วงโซ่การผลิต ผู้นำเข้าสหรัฐฯ ที่ซื้อสินค้าจากประเทศต้นทางอาจไม่ทราบว่า สินค้าที่ตนนำเข้ามีการใช้แรงงานบังคับในการผลิตหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันประเทศที่มีปัญหาด้านการค้ามนุษย์ในอุตสาหกรรมประมงอย่างประเทศไทย มีการพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม ผู้นำเข้าสหรัฐฯ รายหนึ่งเปิดเผยว่า ได้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเข้าไปตรวจทวนสอบผู้ผลิตของตน แต่ในความเป็นจริงคงไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบถึงเรือประมงในทะเลได้ จึงควรระลึกว่าเป็นความยากลำบากของหน่วยงานภาครัฐของประเทศผู้ผลิตเช่นเดียวกัน

รายงานสถานการณ์ปัญหาการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ที่ออกมาเมื่อปลายเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา มุ่งเน้นประเด็นแรงงานทาสในภาคอุตสาหกรรมประมงของไทยและอินโดนีเซีย ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น รัฐบาลประเทศต่างๆ รวมทั้งสหรัฐฯ เองต้องร่วมมือกันแก้ไข เนื่องจากปัญหามีขอบเขตกว้างและมีความซับซ้อน การจะโดดเดี่ยวประเทศใดประเทศหนึ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานของสหรัฐฯ ยกตัวอย่างเช่นประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิก อาจไม่ใช่หนทางแก้ปัญหา เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาเหล่านี้ไม่มีความสามารถที่จะรับมือกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และเชื่อว่าแผนปฏิบัติการเพื่อต่อต้านการทำการประมงผิดกฎหมายและการปิดเบี่ยงข้อมูลบนฉลากสินค้าอาหารทะเลของทำเนียบขาว (White House's task force on IUU fishing and seafood fraud) จะช่วยกำจัดปัญหาการค้ามนุษย์ได้ ผู้ประกอบการในธุรกิจสินค้าประมงของสหรัฐฯ รายหนึ่งให้ความเห็นว่า ผู้บริโภคสหรัฐฯ ควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบ แทนที่จะคิดว่าจะไม่บริโภคสินค้าที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทาสเท่านั้น และเห็นว่า ผู้ประกอบการสหรัฐฯ ควรผลักดันให้มีการพัฒนาที่ห่วงโซ่อุปทานเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้บริโภคหยุดซื้อจากแหล่งที่มีปัญหา ผู้ผลิตเหล่านั้นก็เพียงหันไปหาตลาดอื่นและขายแบบลดราคาลงได้

ที่มา:

Undercurrentnews: US focus on domestic seafood not long-term solution to trafficking issue, experts say (August 12, 2015)